

Forslag til forespørgselsdebat om udviklingen af fiskerierhvervet i Østgrønland

(Medlem af Inatsisartut Lars Poulsen, Siumut)

Tak til Inatsisartutmedlem Lars Poulsen for forslaget.

Vi har i dag en vigtig debat om udviklingen af fiskerierhvervet i Østgrønland og ikke mindst om fremtiden for Tasiilaq og de omkringliggende bygder. For mig er det her ikke bare en politisk sag. Det er personligt.

Jeg er selv fra Tasiilaq. Jeg kender hverdagen. Jeg kender mulighederne. Men jeg kender også alt det, der ikke fungerer godt nok.

Jeg oplever selv, hvordan udviklingen alt for ofte går uden om Østgrønland. Jeg ved fra min egen hverdag, at mange dygtige mennesker gerne vil arbejde, skabe noget og bidrage, men at rammerne ganske enkelt ikke er til stede. Det er den virkelighed, vi er nødt til at tage alvorligt.

For sandheden er, at der sker for lidt i Tasiilaq og i Østgrønland generelt. Der er for lidt erhvervsudvikling. For få investeringer. For få konkrete initiativer, der skaber arbejdspladser og fremtidsstro. Og det er et problem. Ikke bare lokalt, men for hele landet.

For vi har ressourcerne. Vi ved, at der er et stort potentiale i de østgrønlandske farvande. Men potentiale i sig selv skaber ikke udvikling. Det kræver handling. Det er positivt, at der bliver peget på muligheder som bedre indhandling, nye løsninger til at samle fangst og udvikling af lokale produktionsfaciliteter.

Men vi er nødt til at sige det ærligt. Det er ikke nok at tale om muligheder. Det har vi gjort i mange år. Nu har vi brug for, at der sker noget. Fra Demokraatits side mener vi, at udviklingen i Østgrønland skal bygge på tre klare spor.

For det første skal vi sikre bedre rammer for fiskerne. Det handler om logistik, indhandling og adgang til markedet. Hvis ikke fiskerne kan komme af med deres fangst på en effektiv måde, så stopper udviklingen, før den overhovedet er kommet i gang.

For det andet skal vi have langt mere fokus på lokal værdiskabelse. Det giver ikke mening, at råvarer forlader området uden at skabe arbejdspladser lokalt. Flere produktions- og forarbejdningsmuligheder i eksempelvis Tasiilaq og Kulusuk vil kunne gøre en reel forskel.

For det tredje skal vi turde tænke bredere i erhvervsudvikling. Fiskeriet er centralt, men det kan ikke stå alene. Der er brug for investeringer, bedre infrastruktur og rammer, der gør det attraktivt at starte og drive virksomhed i Østgrønland.

I sidste ende handler det om mennesker. Det handler om, at unge i Tasilaq skal kunne se en fremtid i deres egen by. At familier kan blive boende. At man ikke, at man er nødt til at flytte væk for at få muligheder.

I dag er det alt for ofte sådan, at man må rejse for at få en chance. Sådan bør det ikke være.

Vi skal skabe et land i balance. Og det kræver, at vi også prioriterer de områder, der i dag bliver overset. Der skal handling bag ordene.

Det var Demokratitets foreløbige input til denne debat.